

Ewa Kazimierczak

Nowy Targ, gm. Stary Targ, woj. elbląskie

Informator Archeologiczny : badania 13, 133-134

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził mgr Andrzej Grzymkowski. Finansował WKZ w Ciechanowie. Czwarty sezon badań. Cmentarzisko ciałopalne i szkieletowe. Okres wczesnorzymski i początki późnorzymskiego /I-II w. n. e. / . Kultura przeworska.

Stanowisko usytuowane jest na południowo-wschodnim zboczu wzgórza morenowego i jego kulminacji, w pobliżu strumyka bez nazwy.

Kontynuowano badania w części zachodniej i północnej cmentarzyska, osiagając prawdopodobnie jego krawędź północno-zachodnią. Przebadano część arów, odkrywając 28 obiektów, w tym przede wszystkim groby ciałopalne: jamowe i popielnicowe.

Dominowały pochówki z fazy B₁ i B₂, a szczególnie bogato wyposażone w liczny zestaw naczyń i metali pochodziły głównie z odcinka B_{1b} i B₂. Z tej ostatniej fazy pochodziły obydwa pochówki czyste /grób nr 1^b i 1^g/, bogato wyposażone m. in. w zestaw brązów, w tym parę okuć końca pasa, zapinki zbliżone do typu A-148, poza tym A-120 /żelazna, naprawiana, z jednoczną sprężyną i oską z brązu/, duży zestaw okuć pasa /brązowych i żelaznych/, przęśliki, igła z brązu, szpila z kości, paciorki melonowate, klucze żelazne, wisiorek srebrny, zapinki trąbkowate drugiej serii. Były to pochówki jamowe.

Nadal dość liczne są pochówki wczesne z zapinkami typu A-68 i A-52, oraz późniejsze z zapinkami typu A-57-58. Najliczniejsze jednak w tym sezonie były zapinki typu A-120, wczesne. Większość zabytków metalowych pochodzi z grobów ciałopalnych, jamowych, obsypanych stosem. Z nich najciekawsze były groby nr 1, 3, 4, 17. Szczególnie grób 1 zasługuje na uwagę, jako jeden z rzadkich okazów z "bronzą" na tym stanowisku. Posiadał w swoim wyposażeniu m. in. ; parę żelaznych ostróg krzesłowatych, imacz żelazny, okucia pasa, pięknie profilowaną sprzączkę z brązu. Wstępnie datowany na B_{1b}.

Materiały znajdują się w Muzeum w Mławie.

NIECHMIRÓW, gm. Burzenin
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

patrz
okresy brązu

NIESUŁOWICE, gm. Milicz
woj. wrocławskie
Stanowisko 2

patrz
okresy brązu

NOWY TARG, gm. Stary Targ
woj. elbląskie

Muzeum Zamkowe
w Malborku

Badania prowadziła mgr Ewa Kazimierczak.
Finansował WKZ w Elblągu. Piąty sezon badań.
Cmentarzysko ciałopalno-szkieletowe od końca
epoki brązu do V w. n. e.

Pracami objęto obszar 2,5 ara w południowo-wschodniej, peryferyjnej części cmentarzyska. Odsłonięto 52 obiekty, wśród których większość stanowią groby szkieletowe datowane na podstawie wyposażenia na fazę B₂C₁ okresu rzymskiego.

W 17-tu przypadkach grobom tym towarzyszyły kamienie w wielowarstwowym układzie, poniżej których /na głębokości ok. 200 cm/ rysowała się dopiero regularna, owalna jama grobowa. Do ciekawszych pod względem wyposażenia należą groby 548 i 558 zaopatrzone w niewielkie srebrne klamry esowate. Nadal najczęściej spotyka się w grobach paciorki szklane i bursztynowe, przęśliki, zapinki brązowe różnych odmian oraz końcówki pasa. Najstarsze, nieliczne groby popielnicowe halsztackie i lateńskie występowały płytko pod powierzchnią ziemi, co spowodowało ich silne zniszczenie i przemieszczenie. Podobnie jak w latach poprzednich wystąpiły regularne okrągłe jamy wypełnione intensywną spalenizną, pozbawione całkowicie wyposażenia.

Po pięciu sezonach badawczych liczba obiektów wzrosła do 561. Badania tegoroczne pozwoliły ustalić południowo-wschodnią granicę cmentarzyska.

PRZEBRÓD, gm. Suwałki
woj. suwalskie

Muzeum Okręgowe
w Suwałkach

Badania prowadziła mgr Krystyna Lenarczyk.
Finansował WKZ w Suwałkach. Pierwszy sezon
badań. Cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich.

Cmentarzysko położone jest na niewielkim wzniesieniu ok. 50 m na południe od drogi Suwałki-Olecko, przy zachodniej granicy wsi.

Przebadano powierzchnię 175 m². Uchwycono zasięg stanowiska na wschód. Odkryto 8 grobów, w tym 2 jamowe i 6 popielnicowych. Na szczególną uwagę zasługuje grób nr 5, popielnicowy, zawierający sześć naczyń. Trzy z nich były to dużych rozmiarów popielnice, pozostałe to miski nakrywające popielnice.

W popielnicach, oprócz przepalonych kości ludzkich, nie stwierdzono obecności materiału zabytkowego.

W grobie nr 2 znaleziono pod nakrytą kamieniem popielnicą żelazny sztylet i grot oszczepu, natomiast w grobie nr 3 /jamowym/ nóż żelazny.

Wstępna analiza ceramiki i zabytków metalowych pozwala datować stanowisko na późną fazę okresu wpływów rzymskich i określić przynależność kulturową do kultury zachodniobałtyjskiej.